

# РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. София, 07.01.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД** в публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ.  
ПЕТКОВ

Членове: подп. В. М. ПЕТКОВ  
лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ИВ. ХРИСТОВА  
в присъствието на прокурора с. Н. С.  
като разгледа докладваното от лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА Въззивно  
административно наказателно дело № 20256000600035 по описа за 2025  
година

Производството е по чл. 313 и следващите от НПК.

С Решение № 4/04.06.2025 г. по АНД № 126/2024 г. по описа на Военен съд-П. обвиняемият Д. А. М. е признат за виновен по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.131, ал.1, т.1, предл.1 и т.12, предл.1, вр.чл.130, ал.1 от НК, а именно в това, че на 24.09.2023 г., към 02:30 часа, в гр. Ч., обл. С.З., в дискотека „...“ в комплекс „.....“, нанесъл удари с юмрук в областта на тила, главата и лицето на гр.л. А.Н.А. на 42 години от гр. Ч., обл.С.З., в качеството му на длъжностно лице - „.....“ към фирма „.....“ ЕООД, гр.Ч., на основание трудов договор № ..... от 39.05.2023 г., при изпълнение на службата си, вследствие на което му причинил лека телесна повреда, изразяваща се в следните травматични наранявания: оток и кръвонасядане по теменната област на главата; оток и масивно кръвонасядане по клепачите на дясното око, кръвоизлив под слизестата обвивка на дясна очница, оток по дясна скулна област и дясна лицева половина, кръвонасядане по дясна букална лигавица; оток, кръвонасядания и разкъсно-контузни рани по устните на устата, частично счупване на видимата част на трети долен ляв зъб; рана по лява гривнена област на горния крайник, довели до разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК, като телесната повреда е била причинена по хулигански подбуди. Съдът е освободил на основание чл.78А от НК обвиняемия от наказателна отговорност и му наложил

административно наказание глоба в размер на 1 000лв. На основание чл.189, ал.3 от НПК обвиняемият е осъден да заплати направените деловодни разноски в размер на 1 447,93 лв в полза на бюджета на съдебната власт.

Срещу така постановения акт е подадена въззивна жалба от защитника на обвиняемия М.. В същата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно и е изложено искане за неговата отмяна и постановяване на ново такова, с което обв.М. да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 131, ал.1, т.1, предл.1 и т.12, предл.1, вр.чл.130, ал.1 от НК.

В допълнителната въззивна жалба се твърди, че първостепенният съд е възприел фактическа обстановка, която не кореспондира със събрания по делото доказателствен материал. Заявено е, че съдът направил неправилен анализ на доказателствата и е дал вяра само на тези, обслужващи обвинителната теза, игнорирайки всички останали, които безспорно установявали невиновността на обвиняемото лице. Излага се твърдение, че ВС-П. е пропуснал да съобрази роднинските и трудово-правните взаимоотношения, в които се намирали свидетелите, върху чиито показания са изградени фактическите констатации в атакувания съдебен акт. На следващо място се сочи, че коментираните в жалбата показания са в пълно противоречие с останалия доказателствен материал досежно обстоятелствата, свързани с изпълнителното деяние- механизъм на нанасяне на ударите, броя на последните, от коя страна и в коя част на главата на соченото от прокуратурата пострадало лице. Финално в допълнението към въззивната жалба се твърди, че съдът е пропуснал да обсъди заявеното от втората група свидетели, че първи пострадалият е нанесъл удари на обвиняемото лице, причинявайки му телесна повреда, след които удари то се е свлякло на земята. В подкрепа на изложеното твърдение се цитира заключението на съдебно-медицинската експертиза, назначена по делото.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция защитникът и обвиняемото лице поддържат жалбата и допълнението към нея на изложените в тях основания.

Представителят на ВоАП счита, че постановеното от ВС-П. решение е правилно и законосъобразно, а подадената срещу него въззивна жалба намира за неоснователна.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и като провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 314 от НПК, намира за установено следното:

Производството пред ВС-П. е образувано по депозирано от ВОП-П. постановление на основание чл. 375 от НПК, с предложение за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание „Глоба“ по чл. 78а от НК на Д. А. М. за престъпление по чл.131, ал.1, т.1, предл.1 и т.12, предл.1, вр.чл.130, ал.1 от НК и е приключило с решение, с което съдът е признал обвиняемия за виновен, освободил го от наказателна отговорност като му наложил административно наказание глоба в минимален размер. При постановяване на атакувания съдебен акт първостепенният съд е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2 от НПК.

Макар и формално да е налице съдебен акт по смисъла на чл. 34 от НПК, същият не съдържа необходимият анализ на събраните по делото доказателства и не дава отговор на възраженията на защитата, който да бъде предмет на въззивната проверка.

ВС-П. е приел за безспорно установена описаната в постановлението на ВОП фактическа обстановка, която според прокуратурата се субсумира под признаците на престъплението по чл. 131, ал.1, т.1, предл.1 и т.12, предл.1, вр.чл.130, ал.1 от НК. Това от своя страна, налага задължението за съда да изложи съображения защо счита, че действията на обвиняемия осъществяват посочения в постановлението на ВОП престъпен състав. Първата съдебна инстанция е разпитала множество свидетели, назначила е съдебно-медицинска експертиза във връзка с травматичните увреждания на обвиняемото лице, извършила е очни ставки между свидетелите /Г.Г. и А.К./, между обвиняемия и свидетеля А., поради констатирани противоречия в показанията им, респ.обясненията на обвиняемия. В мотивите си съдът е посочил, че гласният доказателствен материал оформя две групи показания, които са в противоречие помежду си. Вместо да подложи на детайлен анализ показанията на свидетелите, съдът се е задоволил да възпроизведе изнесеното от свидетелите в хода на съдебното следствие и формално да прогласи, че възлага кредит на доверие на свидетелите, които обслужват обвинителната теза. Не е обсъдено възражението на защитата, че свидетелите, посочени от обвинението, се намират в роднински връзки и в зависимост по линия на трудовите си правоотношения, нито пък, че както свидетел на обвинението / Д.П./, така и свидетел на защитата Г.В. изнасят сведения за оказано им въздействие преди да свидетелстват по делото. Съдът е пропуснал да обсъди заявеното от втората група свидетели, че първи пострадалият е нанесъл удари на обвиняемото лице, причинявайки му телесна повреда, след които удари то се е свлякло на земята. Правните съображения на съда за взетото от него решение се изчерпват с възпроизвеждане на фактите и обстоятелствата, залегнали в постановлението на прокуратурата без да се направи разграничение кои от тях съдът е приел за доказани и въз основа на кои доказателствени средства. Изводът на съда за виновността на обвиняемия е следвало да бъде подкрепен с внимателен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателства с акцент върху свидетелските показания, условно обособени в две групи и съдържащи противоречива информация.

В трайната си съдебна практика ВКС приема, че съществено нарушение на процесуалните правила е не само пълната липса на мотиви, но и на такава част от тях, която се отнася до основните въпроси, на които трябва да се отговори в присъдата. Не може да има спор, че основни в този смисъл са въпросите има ли извършено деяние, извършено ли е то от обвиняемия и извършено ли е виновно. За да отговори на тези въпроси, съдът следва да посочи в мотивите какви обстоятелства се счита за установени, въз основа на какви доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. В случая постановеното решение не отговоря на нито едно от посочените изисквания по изложените вече съображения.

Липсата на мотиви към решението на съда, пречатства възможността за проверка на правилността и законосъобразността на същото от въззивната инстанция, а това в случая я

лишава от възможността да се произнесе по съществото на делото. Едновременно с това води до отмяна на постановеното решение, тъй като е налице съществено процесуално нарушение. Липсата на ясен анализ на конкретните доказателства в мотивите и подмяната му с лаконични абстрактни съждения, винаги се явява съществено нарушение на процесуалните правила. Обвиняемият има право на справедлив процес и в частност да разбере какви са съображенията на съда да не възприеме неговата защитна теза, както и разглеждане на делото по същество пред две съдебни инстанции. Липсата на мотиви, към което на практика се приравнява настоящият случай, представлява процесуално нарушение, което не може да бъде отстранено от въззивната инстанция, поради което обжалваното решение следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на Военен съд-П. за ново разглеждане от друг съдебен състав.

По така изложените съображения и на осн. чл. 335, ал. 2 вр.чл.334, т.1 и чл. 348, ал. 3 т. 2 от НПК, съдът

**РЕШИ:**

ОТМЕНЯ Решение № 4/ 04.06.2025 г. по АНД № 126/ 2025 г. по описа на Военен съд-П..

ВРЪЩА делото на Военен съд-П. за ново разглеждане от друг състав.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_